

ἐν αὐτῷ τὸν ἄνθρωπον, ὄχι τῆς ἐξουσίας τὸ ὄργανον, καὶ παρεφέρθη εἰς κίνημα αὐτόματον καὶ ἀκούσιον.

— Εἰς τὴν ἡλικίαν σου οὐδεὶς παραφέρεται.

— Οὐδεὶς πρέπει νὰ παραφέρται· δυστυχῶς ὅμως δὲν πράττει τις πάντοτε ὅ,τι πρέπει. Τὸ αἰσθάνομαι σήμερον.

— Ὁ ἀκούσωμεν τὸν κλητῆρα.

Οὗτος διηγήθη τὰ πράγματα ὡς συνέβησαν, ἀλλ' ἐπιμένων μᾶλλον εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν τὸν περιεπαίζαν, αὐτὸν, τὰ σχήματα, τὴν φωνὴν του, παρὰ εἰς τὸ κτύπημα ὃ ἔλαβε.

Ἐπὶ τῆς καταθέσεως δὲ ταύτης ὁ Βιτάλης, ἀντὶ ν' ἀκούη μετὰ προσοχῆς, περιέφερε τὰ βλέμματα πανταχοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐνόησα δ' ὅτι μὲ ζῆτεῖ, καὶ ἀπεφάσισα ν' ἀφήσω τὸ μέρος ὅπου ἐκρύβην, καὶ παρεισδύσας διὰ τοῦ πλήθους τῶν περιτέργων, ἔφθασα εἰς τὴν πρώτην θέσιν.

Ἰκεῖ μὲ ἀνεκάλυψε, καὶ ἡ τεθλιμμένη μορφή του ἤθριασεν. Ἡσθάνθη δὲ ὅτι ἔχαιρε βλέπων με, καὶ ἀκοντός μου ἐπληρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου δακρύων.

— Δὲν ἔχεις τι ἄλλο νὰ εἰπῆς πρὸς ὑπεράσπισίν σου; ἤρώτησε τέλος ὁ πρόεδρος.

— Δι' ἐμέ δὲν θὰ εἶχον τίποτε νὰ προσθέσω. Τὸ παιδίον ὅμως τοῦτο τὸ ἀγαπῶ περιπαθῶς, καὶ αὐτὸ θέλει μείνει μόνον. Ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπιείκειαν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὸ παρακαλῶ νὰ μᾶς ἀφήσῃ ὅσον ἐνδέχεται ὀλιγώτερον μεμακρυσμένους ἀπ' ἀλλήλων.

Ἐνόμιζον ὅτι θ' ἀπέλυον τὸν κύριόν μου· ἀλλὰ δὲν τὸν ἀπέλυσαν.

Ἄλλος ἄρχων δικαστικὸς ὠμίλησεν ἀκόμη ὀλίγα λεπτά, καὶ ἔπειτα ὁ πρόεδρος, διὰ φωνῆς σοβαρᾶς εἶπεν, ὅτι ὁ καλούμενος Βιτάλης, ἔνοχος ἀποδειχθεὶς ὕβρεων καὶ βιαιοπραγιῶν καθ' ὑπηρετόν τῆς ἐξουσίας, κατεδικάζετο εἰς δίμηνον φυλάκισιν καὶ ἑκατὸν δραχμῶν πρόστιμον.

Δίμηνον φυλάκισιν!

Διὰ πῶν δακρύων μου εἶδον ὅτι ἡ θύρα δι' ἧς εἶχεν εἰσέλθει ὁ Βιτάλης, πάλιν ἠνοιχθη, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς μετὰ χωροφύλακος, καὶ ἡ θύρα ἐκλείσθη ὀπίσω του.

Δύο μηνῶν χωρισμός!

Ποῦ νὰ ὑπάγω;

[Ἐπειτὰ συνέχισα]

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

τῆς βορειοανατολικῆς διαβάσεως ἐξ Εὐρώπης εἰς τὸν Μέγαν Ὠκεανόν.

Ἡρῆ τριακοσίων εἰκοσι ἐπτὰ ἐτῶν ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, συνοδευομένη ὑπὸ πολυαριθμῶν καὶ διαπρεπῶν αὐλικῶν, παρευρέθη ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ταμέσεως εἰς τὸν ἀπόπλουτον τοῦ στολισκου, ὃν ὁ Οὐῆγος Βιλλογγβὴ ἐσκόπει νὰ ὀδηγήσῃ εἰς Κίναν, παραπλέον τὰ βόρεια παράλια τῆς Εὐρώπης.

Ἔργον τοσοῦτο πολυμῆρον ἦτο ἄξιον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἡγεμονίδας καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ ἔθνους· διότι ἡ ἐπιτυχὴς αὐτοῦ ἐκβαστὴ εἴθιγεν ὕψιστα συμφέροντα τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, οὐτινας αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ἀνατολῆς παρεκωλύοντο ὑπὸ τῶν Πορτογάλλων, κυρίων ὄντων τῶν μεσημβρινῶν θαλασσῶν.

Γνωσταὶ εἶνε τῆς πρώτης ταύτης ἐκδρομῆς αἱ καταστροφαί. Ὁ ἀτυχὴς Βιλλογγβὴ προσωρμίσθη εἰς Σπιτσεβέργην, ἀλλὰ δὲν ἐπανεῖδε τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὰ δὲ λείψανα τῶν πληρωμάτων αὐτοῦ εὐρέθησαν πολὺ ὕστερον.

Οἱ Ὀλλανδοὶ καὶ Σουηδοὶ εἶχον ὅπως καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τὸ αὐτὸ συμφέρον εἰς ἀνακάλυψιν θαλασσίας ὁδοῦ, ἀνοιγούσης ἐλευθέραν διόδον εἰς τὰς μακαρίας χώρας τῶν Μολούκκων νήσων. Ναυτικοὶ γενναῖοι ἐπεχείρησαν ἀλληλοδιαδόχως νὰ τάμωσι τὴν ὁδὸν ταύτην, εἴτε ἀπὸ βορρᾶ, διαπερῶντες τὸν Πόλον, εἴτε βορειοδυτικῶς διὰ τῶν στενωῶν διόδων τῆς βορείου Ἀμερικῆς, εἴτε βορειοανατολικῶς παραπλέοντες τὴν ἀρχαίαν ἠπειρον. Καταγράφομεν ἐνταῦθα μόνον τὰς κυριώτερας ἀποπειράς, αἵτινες ἐγένοντο πρὸς πραγματώσιν τοῦ τελευταίου σχεδίου.

Αἱ τρεῖς Ὀλλανδικαὶ ἐκδρομαί, ὧν ἡγεῖτο ὁ ἀτρόμητος Γουλιέλμος Βαρέντζ τῷ 1594, 1595 καὶ 1596 ἀνεκάλυψαν τὴν Νέαν Ζάμβλην, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσι πέραν τῆς θαλάσσης τοῦ Καρα.

Ἄλλοι πολλοὶ θαρραλέοι ἐρευνηταὶ ἀνέλαβον νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον τῶν προδρόμων τούτων, ἀλλὰ καὶ οὗτοί δὲν προέβησαν πέραν τῆς φοβερᾶς ἐκείνης θαλάσσης τοῦ Καρα, πάντοτε μεστῆς ἐκ πελωρίων ὀρέων πάγου.

Τέλος τὸ 1869 ὁ Σουηδὸς Κάρλσεν, ἐπωφελούμενος τῆς στιγμῆς τῆς διαλύσεως τῶν πάγων, διεπέρασεν εὐτυχῶς τὴν θάλασσαν ἐκείνην, τὴν τέως θεωρουμένην ἀδιάπλευστον, δεικνύων οὕτω τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ἰσχυρὰς θελήσεως ἀνθρώπους, αἵτινες δὲν ἐφοβοῦντο νὰ διέλθωσιν αὐτήν. Τοῦτον παρηκολούθησεν ὕστερον ἕτερος Σουηδός.

Ὁ καθηγητὴς Νορδενσχόλδ, περιώνυμος ἐπὶ ταῖς μεγάλας αὐτοῦ γεωγραφικαῖς ἐργασίας καὶ ἐπὶ ἐξ ἐκδρομαῖς εἰς τὰς πολικὰς χώρας, ἀπεφάσισεν ν' ἀφιερώσῃ τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν λύσιν προβλήματος, ἐπιζητουμένην πρὸ τριῶν ἑκατονταετηρίδων. Ἐπελήφθη πρὶν τοῦ ταξιδίου πρὸς ἀναγνώρισιν ἀπλῆν τῶν τόπων τῷ 1875. Ἀναχωρήσας ἐκ τῆς νήσου Τρομσὸν τῆς Νορβηγίας τῇ 8 Ἰουνίου διὰ τοῦ Προφβερ, διηρεύνησε τὴν Νέαν Ζάμβλην, διέπλευσε τὴν Καραϊκὴν θάλασσαν, συνῆψε σχέσεις μετὰ τῶν Σαμοϊδῶν, ἔκαμψε τὴν μεγάλην χειρόνησον, ἣν διασχίζουσι τὰ στόμια τοῦ ποταμοῦ Ὁβῆ, καὶ ἠγκυροβόλησεν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰενι-

σέη, ἐν λιμένι καταφυγῆς, ὃν ὠνόμασε Δίξωνα, πρὸς ἀνάμνησιν ἐνὸς γενναίου πρωτοουργοῦ τῆς ἐκδρομῆς.

Τὸ πλοῖον ἐπανέκαμψεν εἰς Σουηδίαν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ὁ Νορδενσκὼλδ, συνοδευόμενος μόνον ὑπὸ πέντε ἄλλων ἐρευνητῶν, κατήχηθ' ἐν δὲ τῆς ὁδοῦ τῆς Σιβηρίας. Οἱ περιηγηταὶ ἀνέβησαν τὸν Ἰενισέη ἐπὶ μικροῦ πλοίου, διήλθον χώραν, ἐνθα ἀπήντησαν φυτεῖαν πλουσιωτάτην καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ κύκλῳ τοῦ πόλου, συνήντησαν ἀπέραντα παρθενικά δάση τοῦ Τουρουσάνκ, καὶ τέλος πεδιάδας γονίμους τοῦ Κραζινοζάρεσκ. Μετὰ ἓνα μῆνα ἀφίκοντο εἰς Πετρούπουλιν, ἐξ ἧς ἐπανῆλθον εἰς Στοκόλμην.

Τὸ πρῶτον τοῦτο ταξίδιον τελεσθὲν ἐν ὥρᾳ ἐξαιρετικῆς καταστάσεως τῆς θερμοκρασίας, ἀπῆται ἕτερον νέον δοκιμαστικόν, ὅπερ δὲν ἐδίστασεν ὁ Νορδενσκὼλδ ν' ἀναλάβῃ, διὸ καὶ ἀπέπλευσε τῇ 25 Ἰουλίου 1877 ἐπὶ τοῦ «Γυμερ» ἀρίστου μικροῦ ἀτμοπλοίου καὶ ἀφίκετο τῇ 25 Αὐγούστου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰενισέη, ὅπου ἀνεκάλυψε νῆσον, ἣν ὠνόμασε Σιβηρικῶφ, ὀνόματος ἑτέρου τινὸς τῶν πρωτοουργῶν τῆς ἐκδρομῆς.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἀνῆλθε μέχρι μικροῦ ῥωσικοῦ σταθμοῦ τὸν πολὺχθιν Ἰενισέη, ὅπου καθ' ἐκάστην ἡμέραν εἰς τὸ πλοῖον Σαρκοῖδες, Ἰουράκοι, Δολγάνοι, Τορμγοῦσοι ὅπως ἀνταλλάξωσι νεαλεῖς ἰχθῦς ἀντὶ παντὸς, ὅπερ ἤθελον αὐτοῖς προσφέρειν.

Φοβηθεὶς δὲ μὴ ἀποκλεισθῆ ὑπὸ τῶν πάγων, οἵτινες ἐπὶ πολὺ ἐβράδυνον, ὁ Νορδενσκὼλδ ἐπανῆλθεν εἰς Τρομσῶ τῇ 22 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καταδείξας τὸ δυνατόν τῆς μεταφορᾶς εἰς Εὐρώπην διὰ τρόπον τακτικῶν τῶν προϋόντων τῆς βορείου Σιβηρίας διὰ τῆς θαλάσσης τοῦ Καρᾶ.

Ἐνθαρρυνθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, καὶ μὴ ἀπαντήσας δυσπερβλήτους δυσκολίας, οὐδὲ φοβεροὺς κινδύνους, ὁ Νορδενσκὼλδ ἐπεχείρησε νὰ πραγματώσῃ δόκιμον τὸ σχέδιον αὐτοῦ, δηλαδὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Βέρηνικὸν Ὀκεανὸν διὰ τοῦ Βεριγγίου πορθμοῦ, ἐξερρευνῶν τὰ τέως ἄγνωστα παράλια τῆς Σιβηρίας.

Παρσκευάσε λοιπὸν νέαν ἐκδρομὴν ἀναλώμασι τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ τῶν ΚΚ. Δίξωνος καὶ Σιβηρικῶφ, ὧν τὸ πρὸς τὴν ἐπισημν διαφέρων εἶχον καὶ τέως ποσοῦταν γενναιοδῶρως καταδείξει. Τῇ 4 Ἰουλίου 1878 ὁ εὐτυχῆς ἐρευνητῆς ἀνήχθη ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Γκαϊτεθόργ τῆς Σουηδίας, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Βέγας, συνοδευόμενος ὑπὸ ἐπιστημόνων καὶ ἀξιωματικῶν Σουηδῶν, Νορβεγῶν, Ῥώσων καὶ Ἰταλῶν, καὶ ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ πλήρωμα ἐκλεκτόν.

Ἐν Τρομσῶ συνήντησε τὴν Λέναν, μικρὸν ἀτμόπλοιον, ὅπερ ἐμελλε νὰ συμπλεύσῃ μετὰ

τῆς Βέγας μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Λένα, μικρὸν δὲ περαιτέρω συνήντησαν δύο πλοῖα ἀνθρακαγωγὰ.

Ὁ στολισκος εὖρε τὴν θάλασσαν τοῦ Καρᾶ ἄνευ πάγων, μετὰ ἓνα δὲ μῆνα ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἠγκυροβόλησεν ἐν τῷ λιμένι Δίξωνος, ἐξ οὗ ἀνεχώρησε τῇ 10 Αὐγούστου, ὅπως πελαγοδρομήσῃ ἐν θαλάσσῃ ἐντελῶς ἀγνώστῳ.

Τὰ δύο πλοῖα μετὰ προσοχῆς ἐπλεον διὰ μέσου νησιδίων πολυπληθῶν, ἅτινα οὐδεὶς χάρτης καταδείκνυε, καὶ κινήτων πάγων, ἀποκρυπτομένων ὑπὸ πυκνῆς ὀμίχλης, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ προσδέσωσι τὰ πλοῖα εἰς ἀμμεγέθη ὄγκον πλάνητος πάγου φερομένου πρὸς ἀνατολὰς, ὁ ὁποῖος ἐρρυμούκει αὐτοὺς προθυμότετα.

Τῇ 19 Αὐγούστου δι' ἑορτῆς ἰδίας ἐχαίρειπιν τὰ πλοῖα τὸ ἀκρωτήριον Τσελιοναίν, τὸ ἀρκτικώτατον ἄκρον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, ὅπερ οὐδὲν πλοῖον εἶχε μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου κάμψει.

Τῇ 23 Αὐγούστου τέλος ἡ θαλασσία αὐρα διεσκέδασε τὴν ὀμίχλην, τὴν καθιστῶσαν τοσοῦτον ἐπικίνδυνον τὸν πλοῦν, καὶ τὰ πλοῖα ἐπλεον ἐν μεγαλοπρεπεῖ θαλάσσῃ, γαληνιαία ὡς λίμνη καὶ ἐλευθέρᾳ πάγων. Τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο δ' καθηγητῆς Νορδενσκὼλδ ἀπέδιδεν εἰς τὰ ὑδατὰ τὰ χυνόμενα εἰς τὸν Παγωμένον Ὀκεανὸν, διὰ τῶν μεγάλων ποταμῶν, τῶν πηγαζόντων ἐκ χωρῶν θερμαινομένων ὑπὸ καυτικοῦ ἡλίου.

Τῇ 24 Αὐγούστου ἀφίκοντο εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λένα, ὅπου τὰ δύο πλοῖα ἐμελλον νὰ ἀποχωρισθῶσιν, ἡ μὲν Λένα ὅπως κομίσῃ εἰς Εὐρώπην τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκδρομῆς, ἡ δὲ Βέγα, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐνδοξὸν αὐτῆς ὁδόν.

Δὲν θ' ἀκολουθήσωμεν ἐνταῦθα τὸ ἡμερολόγιον τῆς Βέγας καθ' ἡμέραν. Καθ' ὅλον τὸν Σεπτέμβριον ἠγωνίζετο κατὰ τῆς ὀμίχλης, τῶν ὀρέων ἐκ πάγων, τῶν παγετωδῶν ἐκτάσεων, αἵτινες ἐναλλάξ ἠνοίγοντο καὶ ἐκλείοντο πρὸ αὐτῆς. Εἶχε διαβῆ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κολυμά καὶ παρέπλεε τὴν παραλίαν, ἥτις οὐδόπως χύνει ὑδατὰ εἰς τὸν Παγωμένον Ὀκεανόν. Δὲν εἶχε λοιπὸν δι' ἐλπίδος νὰ συναντήσῃ μέγαν πικρὰ ποταμὸν ὅστις ν' ἀπωθήσῃ εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος πλάνητας πάγους, οἵτινες ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν εὐρίσκοντο πλείοτεροι καὶ συμπάγεταιροι, ὥστε ἐπὶ τέλους περιέσφιγγαν ἐντελῶς καὶ τῇ 28 Αὐγούστου ἐντελῶς ἀπέκλεισαν.

Ἡ κρατερὰ Βέγα εἶχε τέως διανύσει εὐτυχῶς 4,200 μίλια ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τοῦ Τρομσῶ, δὲν ὑπελείπετο εἰμὴ 120 μιλίων πλοῦς ὅπως φθάσῃ εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν αὐτῆ σκοπὸν. . . . Διήνυσε ταῦτα; Ὁχι. Τὸ τέρμα ἦτο ἐκεῖ, ἠγγίσει εἰς τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ τὰ παρμεβλήθηεντα ἐμποδία ἦσαν ἀνυπέρβλητα. Πάντες ἔμειναν ἐκεῖ πεφυλακισμένοι ἐπὶ δέκα μακροῦς μῆνας, ἐπὶ διακοσίας ἐνεηκόρτα τέσσα-

ρας ἡμέρας! Ἐν τούτοις ὀλίγα χιλιόμετρα πρὸς ἀνατολὰς ἢ θάλασσα ἦτο ἄνευ πάγων, ὁ δὲ πορθμὸς τοῦ Βεριγγίου ἀπέχει δύο ἡμερῶν πλοῦν! Τὴν παραμονὴν ἴσως ἠδύνατο νὰ διαπλεύσωσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο πλέον ἀργά.

Ἐποκεκλεισμένοις τόσον πλησίον τοῦ σκοποῦ, ἔγραψεν ὁ Νορδενσκόλδ ἕν τινα ἐπιστολῆ του, ἥτις τι δι' ἐμὲ ἀνέλπιστον ἐν πάσαις ταῖς ἀρκτικαῖς ἐκδρομαῖς, ὅπερ δυσκολώτατον νὰ ὑποφέρω. Πρέπει ὅμως νὰ παρηγορήσω ἑμαυτὸν διὰ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, μὴ προσηγθέντος ἄλλου πρὸ ἐμοῦ εἰς τὰ πολικὰ ταξίδια· ἔχω δὲ περιπλέον καλὸν λιμένα διαχειμάσεως καὶ ἀποσκοπῶ εἰς τὸ νὰ δυνηθῶ νὰ φθάσω εἰς Ἰαπωνίαν τὸ ἐπόμενον ἔαρ».

Παρεσκευάσθησαν ὅθεν ἐκ παντὸς τρόπου πρὸς διαχείμασιν, μετ' οὐ πολὺ δὲ συνῆψε καὶ σχέσεις φιλικὰς πρὸς τοὺς Τσουκτσούς, τοὺς παρὰ τὴν παραλίαν ἐσκηνωμένους, οἵτινες ἐκόμιζον εἰς τὸ πλοῖον τροφὰς καὶ μὴλωτάς, ἃς ἀντήλασσον πρὸς βούμιον, ἄρτον, θύλακας κρεμμύτων, καὶ πρὸ πάντων πρὸς καπνὸν, διότι αὐτοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καπνίζουσι διὰ καπνοσύριγγος.

Αὐτοὶ οἱ Τσουκτσοὶ εἶνε λαὸς νομαδικὸς, πλανώμενος εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Κολυμᾶ παρὰ τὸ στενὸν τοῦ Βεριγγίου πορθμοῦ, ὃν διέρχονται τὸν χειμῶνα δι' ἐλκῆθρων. Δι' ἀνταλλαγῆς ἐμπερνεύονται πρὸς Ῥώσους ἐμπόρους, εἰς τοὺς ὁποίους πωλοῦσι δέρματα κάστρος κομίζόμενα ἐκ τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς, καὶ τὰ ὁποῖα ἐκουσίως ἀνταλλάσσουν ἀντὶ καπνοῦ.

Ὡς φαίνεται δὲ, αὐτοὶ οἱ ἄγριοι ἐγίνωσκον τὴν Ἀμερικὴν πολὺ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ περιφήμου Γενουησιῦ. Εἶνε σχεδὸν βεβαίον, ὅτι ὑπῆρχε πάντοτε συγκοινωνία τις σταθερὰ μεταξὺ τῶν ἐγγχωρίων τῶν οἰκούντων περὶ τὸν πολικὸν κύκλον.

Οἱ Τσουκτσοὶ εἶνε δραστήριοι, ῥωμαλέοι, ἠθους εὐθύμου· ἀρπαγῆς δὲ ὡς πάντες οἱ ἄγριοι, ἀλλ' ὑποχρεωτικοὶ καὶ εὐπειθεῖς. Ἐνδύονται καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκ δερμάτων ταρανδῶν, ὡς οἱ Λάπωνες, φέρουσιν ὑποδήματα ἐκ δερματος φώκης, ὧν αἱ περιληνμίδες εἶνε ἐκ μὴλωτῆς ἀρκτικῶν μεταχειρίζονται δ' ἐν τῇ ὥρᾳ τῶν βροχῶν μανδύας ἀδιαβρόχους καὶ ἐλαφροὺς ἐξ ὑμένης σπλάγγων. Αἱ γυναῖκες εἶνε κατὰστικτοὶ, ἢ δ' ἐνδυμασίᾳ αὐτῶν εἶνε παρεμφερῆς τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Οἱ Τσουκτσοὶ ὡς νομαδικὸς λαὸς οἰκοῦσιν ἐν καλύβασιν, ἃς διαλύουσιν εὐκόλως καὶ μεταφέρουσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς χώρας μέχρι τοῦ ἑτέρου. Εἶνε δ' αἱ καλύβαι αὐτῶν κυκλικαὶ καὶ εὐρύχωροι ἐκ δερματος θαλασσίων ἵππων καὶ ταρανδῶν τεταμένου ἐπὶ ὀστείνου σκελετοῦ φαλαίνης ἢ ξύλων, καὶ κατασκευασμέναι στερεῶς καὶ ἀφιλοκάλως· διότι ἀνάγκη ν' ἀντέχω-

σιν εἰς τὰς θυέλλας τῆς χιόνος, αἵτινες ἔχουσι καταπληκτικὴν σφοδρότητα· οὐχ ἥττον δὲν στεροῦνται εὐμαρείας τινὸς καὶ εἶνε διεσκευασμένοι ὡς ἄριστα ὑπὸ τοὺς ὄρους, ὡς ἀπαιτοῦσιν αἱ κλιματολογικαὶ περιστάσεις. Εἶνε πάντοτε διπλαῖ· ἢ περιέχουσα τὴν μικροτέραν χρησιμεύει εἰς ἐναπόθεσιν τῶν ζωοτροφῶν καὶ διὰ τοὺς κύνας, ἢ δ' ἐσωτερικὴ σκηνὴ πρὸς κατοικίαν. Ἡ θερμοκρασία ἐν αὐτῇ εἶνε τόσον ὑψωμένη, καίτοι ἐκτὸς ψυχρὸς ὄριμὸς καὶ παγετῶδες ἐπικρατεῖ, ὥστε οἱ Τσουκτσοὶ κοιμῶνται γυμνοί. Δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσιν τὴν ἐκπεμπομένην ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ συμπεκνουμένην ὑπὸ τὰ δερμάτινα ἐνδύματα θερμότητα, ἣν ἔτι μάλλον ἐπαυξάνουσι αἱ καιόμεναι πῦλιναι λυχνίαι, ὧν τὰς μύζας βρέχουσι δι' ἐλαίου φαλαίνης.

Οἱ Τσουκτσοὶ ἀγνοοῦσι τὴν χρῆσιν τῶν πυροβόλων ὄπλων, μεταχειρίζονται ἔτι λόγχας μετὰ αἰχμῶν σιδηρῶν ἢ ὀστείνων πρὸς θήραν τῶν ἀρκτικῶν, ἢ κάμακας, ἢ ἀκόντια πρὸς θήραν τῶν θαλασσίων ἵππων, καὶ σφενδόνας πρὸς θήραν τῶν πτηνῶν. Ἐνασχολοῦνται δὲ κυρίως εἰς θήραν καὶ ἀλίσιαν μεγάλων θαλασσίων ζώων, ὧν τὸ ἔλαιον, ἢ σὰρξ καὶ τὸ δέριμα εἶνε αὐτοῖς πολυτιμότερα· πάντες ὅμως εἶνε ἐν γένει ποιμένες, ἀνατρέφοντες ἀγέλας ταρανδῶν, ὡς ἐξ ημερῶν οὖσι μόνον καὶ μόνον διὰ τῆς καλῆς μεταχειρίσεως.

Ἐλκῆθρα συρόμενα ὑπὸ κυνῶν ὀρηκτικῶν καὶ ῥωμαλέων ἐδίδοντο πολλάκις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐρευνητῶν, καὶ ὁ Νορδενσκόλδ ἐπωφελέθη οὐχὶ ἅπαξ ἀπὸ τὰς ὑποχρεωτικὰς ταύτας προσφορὰς τῶν φίλων Τσουκτσῶν, ὅπως ἐκδράμη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. «Οἱ Τσουκτσοὶ, ἔγραψεν, εἶνε ἐπιτηδεύτατοι περὶ τὴν κατασκευὴν ἐλαφρῶν ἀμαξῶν, ἃς κατασκευάζουσιν ἐκ ξύλου κλήθρας, οὐδόπως ποιοῦντες χρῆσιν ἤλων. Οὐδὲν δ' εὐκολώτερον τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν· διότι τὰ ἔλκῆθρα δὲν σύγκεινται ἐξ ἑνὸς μόνου τεμαχίου ξύλου, ἀλλ' ἐκ πολλῶν, ὧν τὰ θραύσματα καθ' ὅδον συνδέουσι διὰ λωρίδων. Οὐδεμίαν φροντίδα λαμβάνουσι περὶ τῶν κυνῶν αὐτῶν, ὑποδεεστέρων ὄντων ἐν τῇ Νεῇ Γῆ ὁμοφύλων. Καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ἡμῶν διαμονὴν ἐν ταῖς χώραις ταύταις, δὲν εἶδον τοὺς Τσουκτσούς νὰ δώσωσι τροφήν εἰς τοὺς εὐπειθεῖς αὐτοὺς ὑπηρετάς, οἵτινες ἀδικόπως ἔτρεχον καὶ ἀνεύρισκον τροφήν ἀνασιάπτοντες τὴν χιόνα».

Οἱ Τσουκτσοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον λέγονται χριστιανοί, φαίνεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ Θεοῦ ἤλθον καὶ εἰς τινα συμβιβασμὸν, διότι παρ' αὐτοῖς ἡ πολυγαμία δὲν θεωρεῖται ὡς πράξις τιμωρητέα.

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879 τὸ θερμόμετρον κατέβη εἰς 45 βαθμοὺς καὶ αἱ θυέλλαι ἐκ χιόνος εἶχον πάντας ἐπὶ ποδός. Χάρις δὲ εἰς

τάς προφυλάξεις, τὰς ληφθείσας ὑπὸ τοῦ ἀρχηγού τῆς ἐκδρομῆς, καὶ εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν διασκευὴν τοῦ πλοίου, τὸ πλήρωμα διήλθε τὸ δριμύτατον ψῦχος καὶ τὸ σκότος τῶν μακρῶν ἐκείνων νυκτῶν καρτερικῶς καὶ εὐθύμως. Ὁταν ὁ ἀνεμος ἐκόπασεν, οἱ τοῦ πλοίου ἐποιοῦν βιαίας ἀσκήσεις, μακρὰς ἐκδρομὰς, δι' ὧν διετήρουν τὴν εὐεξίαν αὐτῶν καὶ εὐθυμίαν. Ἐν τῷ πλοίῳ διὰ τῆς ποιικιλίας τῶν ἐνασχολήσεων, διὰ τῶν διασκέδασεων ἐπιδειξίως παρασκευαζομένων, καθίστων τὸν χρόνον ὑποφερτόν. Εἰργάζοντο ζυλεῖαν ἐν τῷ τόρῳ, ἐποιοῦν μουσικὰς συμφωνίας, συνείρχοντο εἰς ἐπιστημονικὰς ὁμιλίαις περὶ τῶν ἀρκτικῶν ἐκδρομῶν, συνέλεγον δείγματα φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἀνεγίνωσκον ἀπλήστως βιβλία.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον, τὸ στρώμα τοῦ πάγου ἐλεπτύνθη, καὶ τὰ φρέατα τοῦ ἀερισμοῦ, ἅτινα ἤνοιγον αἱ φῶκαι καὶ οἱ θαλάσσιοι ἵπποι (φωκότερπαι), διηκυκλόνουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βέγας. Εὐθύς δ' ἐν ἀρχῇ ἤτο ἐπικίνδυνον νὰ πορευῶνται εἰς τὴν ξηρὰν διὰ τῶν πάγων τέλος τῆ 18 Ἰουλίου ἡ Βέγα ἐλευθερωθεῖσα ἐκ τῶν ἐμποδίων, ἐπανέλαθε τὸν πλοῦν αὐτῆς πρὸς ἀνατόλιν.

Τῆ 20 Ἰουλίου, δηλαδὴ μετὰ δύο ἡμέρας, ἡ ἔνδοξος Βέγα, σηματολόγιστος, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, εἰσέπλεεν εἰς τὸν Βερίγγιον πορθμὸν, ἐν μέσῳ κρότου πυροβόλων καὶ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν, αἵτινες ἀφύπνισαν τὰς κοιμημένας ἡχοὺς τῶν ἐρημιῶν ἐκείνων.

Ἐβνότητος καὶ συγχωρητέα εἶνε ἡ ὑπερηφάνεια ἡμῶν, λέγει ὁ περιφανὴς θαλασσοπόρος, ὀρώντων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν κυανῆν καὶ κίτρινον σημαίαν τῆς Σουηδίας κυματίζουσαν ἐπὶ ἐκείνης τῆς θαλάσσης, ὅπου ὁ Παλαιὸς Κόσμος φαίνεται ὅτι τείνει τὴν χεῖρα εἰς τὸν Νέον.

Τῆ δευτέρᾳ Σεπτεμβρίου ἡ Βέγα ἠγκυροβόλει ἐν τῷ ὅρμῳ τῆς Ἰοκοχάμης, ἐξ ἧς ὁ Νορδενσκόλδ ἀπέστειλε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τῷ βασιλεῖ τῆς Σουηδίας. «Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου μας· ἡ βορειοανατολικὴ διάβασις εὐρέθη· νέος ὠκεανὸς ἀνεῳχθῆ· οὐδένα ἀπωλέσαμεν τοῦ πληρώματος, οὐδεὶς ἠσθένησεν, οὐδεὶς ἀβάρια τοῦ πλοίου συνέβη».

Τῆ 14 Φεβρουαρίου 1880 ἡ Βέγα ἀπεβίβαζεν εἰς Νεάπολιν τὸν καθηγητὴν Νορδενσκόλδ καὶ ἅπαν αὐτοῦ τὸ ἐπιτελεῖον ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιστημόνων, ὧν σύμπασα ἡ Εὐρώπη θὰ ἑορτάσῃ τὸν θρίαμβον.

Ἴδου αἱ ἀληθεῖς κατακτήσεις τοῦ μέλλοντος. Τοῖς βαρβάροις λαοῖς οἱ κτηνώδεις ἀγῶνες καὶ αἱματηροί, τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι τὰ εἰρηνικὰ ἔργα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐργασίας!

[Globe]

Α. ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ.

Ἡ Ἰνδικὴ χερσόνησος κατοικεῖται ὑπὸ 240 ἑκατομ. ψυχῶν.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

430.

Τὸ γῆρας τοῦ ἔρωτος, καθὼς τὸ τοῦ σώματος γῆρας, βίος εἶναι ὀδυνηρὸς, πᾶσαν ἀποκλείων ἡδονήν.

431.

Οὐδὲν τοσοῦτον διαστρέφει τὸ ἦθος τὸ ἀφελές, ὅσον ἡ πρὸς ἐπίδειξιν ἀφελείας προσπάθεια.

432.

Οἱ προθύμως τὰ καλὰ ἔργα ἐπαινοῦντες ἀποδίδουσι κατὰ τινα τρόπον μέρος τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν εἰς ἑαυτούς.

433.

Τὸ ἀσφαλέστερον δείγμα τῆς μεγάλῃς τοῦ ἀνθρώπου εὐφυΐας εἶναι ἡ φθόνου ἀμέτοχος φύσις αὐτοῦ.

434.

Πρὸς τὰ φίλας δείγματα τῶν ἀπατησάντων ἡμᾶς φίλων ἀδιαφοροῦ πρέπει πρὸς τὰς δυστυχίας ὅμως αὐτῶν ὀρεγίεται συμπάθεια.

435.

Ἡ τύχη καὶ ἡ ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου διάθεσις κυβερνῶσι τὸν κόσμον.

436.

Εὐκολώτερον διαγινώσκειται ὁ ἀνθρώπος ἐν γένει, ἢ ὠρισμένος τις ἀνθρώπος.

437.

Διὰ νὰ ἀποφέρῃ τις περὶ ἀνθρώπου κρίσιν, δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὰ μεγάλα αὐτοῦ προτερήματα, ἀλλ' εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χρήσεως αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τί θὰ ἐκάμνετε, ἐὰν ἐγίνονην αὐτοκράτωρ, ἠρώτησεν ἡμέραν τινα ὁ πρίγκηψ Ναπολέον τὸν κ. Διμίλιον Ζιραρδέν.

— Ὑψηλότατε, θὰ ὑπῆγαίνα εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου θὰ ἔμενα καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας σας.

— Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς βασιλείας μου!
— Ἄ! ὑπέλαβε μειδιῶν ὁ κ. Ζιραρδέν, θὰ ἦτο τόσον σύντομος ὁ χρόνος οὗτος!

Παριστάνετο ἐν τινι θεάτρῳ δρᾶμα μακρὸν, λίαν μακρὸν, καὶ λίαν πληκτικόν. Ὁλος ὁ κόσμος χασμαῖται. Ἐν ᾧ δὲ ἡ τρίτη πρᾶξις προσεγγίζει εἰς τὸ τέλος, τὸ δραματικὸν ἐνδιαφέρον ἀκόμη δὲν ἤρχισε.

Ἀίφνης συμβαίνει μονομαχία, καὶ φονεύεται ἐν τῶν προσώπων.

— Τέλος πάντων! ἀναφωνεῖ εἰς τῶν θεατῶν, ἰδοὺ εἰς, ὅστις ὅπωςδῆποτε δὲν θὰ ξαναρχίσῃ.